

Izhaja vsak
mesec na
2 polah in
velja za celo
leto 4 gl.

SLOVENSKI PRAVNIK.

Uredništvo
in opravištvó
nahajata se v
franciskan-
skih ulicah,
št. 16.

O izvršenji razsodbe, v katerej se je spoznalo, da se ima vsled ločitve zakonskih odpraviti mej zakonskima obstoječa lastninska sodeležnost.

Z določbo od 28. junija 1877, štev. 5996, je najvišji sodni dvor dunajski nadsodnijsko odločbo od 7. februvarja 1877, štev. 45, in prvosodnijsko razsodbo od 26. septembra 1876, štev. 2681, deloma potrdil, deloma popravil ter v tožbi sodnijsko ločenih soprugov A. in B. zavoljo deljenja skupnega premoženja spoznal, da mora soprug A. dovoliti sodnijsko dražbo za oba sopruga v zemljiščnih knjigah vknjiženih posestev C. in D. — Pri teh posestvih se je potem prenotiral ta sodnijski izrek.

Na prošnjo B-jino dovolila je potem sodnija v E. deloma prostovoljno, doloma eksekutivno cenitev posestev C. in D. z odlokom od 8. avgusta 1878, štev. 2669.

Na rekurz A-jev proti temu odloku popravila je nadsodnija graška z odločbo od 31. oktobra 1878, štev. 11397, prvosodnijski odlok takó, da se „cenitev“ (torej ne deloma prostovoljna, deloma eksekutivna cenitev), posestev C. in D. dovoli.

Râzlogi nadsodnijski.

B. zahteva s svojo prošnjo od 4. avgusta 1878, štev. 2669, „cenitev“ posestev C. in D. le v izvršenje njej pravnomóčno dosojene pravice do sodnijske prodaje teh posestev, katerih vrednost naj se le v ta namen najde, da se bode potem izklicna dražbina cena za razsodbeno dovoljeno sodnijsko dražbo omenjenih posestev določiti mogla. V tem slučaju se tedaj ne izvršuje niti eksekutivno postopanje po predpisih §§. 309 in 310 o. s. r. niti v §. 323 o. s. r. normirana eksekutivna stopinja, ki velja le pri izterjevanji denarnih terjatev; iz česar sledi, da ta cenitev ni prva eksekutivna stopinja, temveč le pripravljevalen čin v dosego eksekucije.

Vsled te odločbe izvrši sodnija v E. „cenitev“ omenjenih posestev C. in D., B. pa prosi potem z vlogo od 1. aprila 1879, šte. 829, za dovoljenje sodnijske dražbe posestev C. in D., priloži dražbine pogoje jednake onim za eksekutivne dražbe. Realna instanca v E. je po končanej obravnavi, vršečej se glede dražbinih pogojev, z odlokom od 19. oktobra 1879, šte. 2395, dovolila deloma eksekutivno (glede A-jeve polovice) deloma prostovoljno (glede B-jine polovice) dražbo posestev C. in D. s tremi dražbinimi termini na podlagi nekoliko popravljenih dražbinih pogojev.

Razlogi prvega sodnika.

Nadsodnija graška je s pravnomočno odločbo od 7. februvarja 1877. leta šte. 45, intim. 19. februvarja 1877, šte. 912, izrečno določila, da ima B. vsled razzodbe, s katero se je na odpravo mej njo in njenim soprugom obstoječe solastnine, in oziroma na sodnijsko dražbo v solastnini stoječih posestev C. in D. in na deljenje po odbitih intabuliranih dolgovih ostale kupnine spoznalo, pravico eksekutivno pot nastopiti. V tem slučaju suče se tedaj stvar krog eksekutivne dražbe. Izvršba dražbe skupnega premoženja je samo izvršenje razzodbe na dražbo, tako, da se tudi dražbini pogoji jednako onim po predpisih za eksekutivno dražbo sestaviti imajo. Predloženi dražbini pogoji se s postavo ujemajo, morajo se torej tudi za dražbo v tej reči odobriti.

Nadsodnija graška je vsled rekurza A-jevega z odločbo od 7. aprila 1880, šte. 3663, prvosodnijski odlok takó popravila, da se imate posestvi C. in D. pri 3 dražbinih terminih za sodnijsko določeno ceno izklicati, in le za to ceno ali čez to ceno proti takojšnej plači kupnine oddati, da stopi kupec z dnevom dražbe v fizično posest in rabo posestev C. in D., da pa ima s tem dnevom tudi vsa posestev C. in D. tikajoča se bremena in vse dolgove v svojo plačilno zavezo (obljubo) prevzeti. — Sicer pa smeta A. in B. tudi druge dražbine pogoje brez sodnije dogovoriti, ter jih sodnji v 14. dneh a. d. r. predložiti.

Razlogi nadsodnijski.

Vsled nadsodnijske pravnomočne odločbe od 31. oktobra 1878, šte. 11.397, se posilno izvršenje določbe od 7. februvarja 1877, šte. 45, nikakor ne da izvesti po v §. 326 o. s. r. določenem eksekutivnem načinu, ki velja samo za izterjanje denarnih terjatev. —

Po §§. 309 in 310 o. s. r. se ima omenjena določba tako izvršiti, da se odprava lastninske sodeležnosti učini za obedve stranki po najneškodljivejšem načinu sodnijske dražbe skupno-lastnih posestev. Pogoji, katere je B. s svojo ulogo dne 12. februvarja 1879, šte. 497, predložila, so tedaj v vseh onih točkah nedopustljivi, s katerimi bi se pravice na posestvih C. in D. vknjiženih upnikov v nevarnost stavile. Izvrševanje razsodbe tiče se le A-ja in B-je, nikakor pa na tretje osebe. Upniki A-jevi in B-jevi tedaj po razsodbeno izrečenej in sodnijsko izvršenej dražbi s svojimi pravicami nikakor v nevarnost priti ne smejo. V slučaju pa, če se stranki o dražbinih pogojih, pod katerimi naj bi se zdražbali posestvi C. in D., zjediniti ne mogle, morajo se le-ti pogoji po sodniku in sicer na tak način določiti, da se zlagajo s predpisi §. 1089 o. d. z. — V predležčem slučaju naj bi se razdelilo skupno premoženje po poti sodnijske dražbe. Ta razdelitev mora se v zadovoljnost vsakega sopoestnika dognati. Če se ozremo na §. 7. predloženih pogojev, kateri določuje, da mora kupec vse vknjižene terjatve plačati, oziroma prevzeti v svojo plačilno obljubo, moramo si pred oči postaviti, da se ima pri cenitvi brez ozira na vknjižene terjatve določena vrednost posestev C. in D. kot najnižja vrednost teh posestev smatrati. Prodaja bi bila v slučaju, če bi vknjižene terjatve ono najnižjo ceno presegale z ozirom na §. 7 predloženih dražbinih pogojev, določujoč, da mora kupec vse vknjižene dolgove v svojo plačilno obljubo prevzeti, sama sebi nasprotujoča. Po §. 1062 o. d. z. in po §. 20 dražbinega reda mora se kupnina takoj položiti (plačati), ko se kupljena (zdražbana) reč prevzame. Tudi se izvršenje eksekucijske pravice nikakor z novo obravnavo o dražbinih pogojih niti v nevarnost spraviti niti zaprečiti ne sme.

Na dosojni rekurz je najvišji sodnijski dvor z določbo od 8. junija 1880, šte. 6488, prvosodnijski in nadsodnijski odlok uničil, in sodniji v E. ukazal, da B-ji dne 11. februvarja 1879, šte. 497, vloženo prošnjo za dražbo s tem dostavkom povrne, da se bo prošnja še le tedaj v B-jinem smislu rešila, če se bodeta obedve stranki o dražbinih pogojih ali zjedinile se, ali pa jih v procesnej poti določile.

Razlogi najvišjega sodnika.

Prošnja, naj se posestvi C. in D., ki ste A-ju in B-ji solastni, prodate, vložila se je sicer na podlagi razsodbe, izdane v tožbi na

odpravo lastninske sodeležnosti; v tej tožbi pa se niso določili niti dražbini pogoji, niti način, kako da se naj sodeležnost odpravi. Torej se ima obema strankama prepustiti, da se o dražbinih pogojih dogovorite. Sodnik ima sicer po §. 277, pat. od 9. avgusta 1854, šte. 203. drž. zak. le na to paziti, da so pogoji, pod katerimi naj se dražba vrši, jasni in določeni, in da se nedovoljene, ali nedopustljive točke ne nasvetujejo; nikakor pa ni poklican v slučaju, če se stranke o dražbinih pogojih ne zedinijo, oficijozno postopati.

B. N . . . k.

Cenitev in javna prodaja premakljivih in nepremakljivih stvari sme se zaprositi neposredno pri izvršivnem sodniku.

Z odlokom od 10. junija 1876, št. 3670, dovolil je c. kr. okrajni sod logaški na prošnjo Ivana F. plenitev terjatve, katero je imela dolžnica Mana M. v imenu dote pri svojem bratu A. T. na Sežanščini, ter je zaprosil c. kr. okrajni sod sežanski, da izvrši dovoljenje plenitev (rubež.) Ko je bila plenitev izvedena, zaprosil je eksekvent neposredno pri c. kr. okrajnem sodu sežanskem za dovoljenje eksekutivne dražbe zaplenjene dote in z odlokom od 8. septembra 1876, št. 3625, je isti c. kr. sod tej prošnji ustregel.

Zoper ta odlok vložila je eksekutinja za časa rekurz in z odlokom od 9. novembra 1876, št. 4098, spremenilo je c. kr. višje sodišče tržaško odlok prvega sodca, češ, da ni bil kompetenten za dovoljenje zaprosene javne prodaje, ter je svoj odlok tako-le podpiralo:

V družem oddelku §. 69. sodnega pravilnika navedena izjema od splošnjega reda, po katerem ima dovoliti spoznavno sodišče vse eksekutivne stopinje, zamore veljati v eksekutivnem postopanju samo glede nepremakljivih stvari, kajti po §. 323 sodnega postopnika sme samo cenitev in prodajo nepremakljivih stvari dovoliti sodec, ki je bil za izvršenje teh eksekucije stopinj poklican.

Vsled eksekventovega revizijskega rekurza spremenilo je c. kr. najvišje sodišče z odlokom od 9. januarja 1877, št. 15129,